

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

לוקב רובצ חילשל הלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

עם קדושיה באמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה
ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום. Verhänge Frieden, Heil und Segen, Milde Gnade und Erbarmen über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, insgesammt mit dem Lichte deiner Zu- neigung, denn nur in deiner wohlwol- lenden Erleuchtung hast du, Ewiger unser Gott, uns zuerkannt Lebensvor- schriften, Liebe zur Milde und Recht- lichkeit, Segen, Erbarmen, Lebenser- haltung und Eintracht. O daß es dir gefallen möge, dein Volk Israel mit deinem Frieden zu segnen. Gelobt seiest du, Gott, der sein Volk Israel mit Frie- den gesegnet.

שים שלום מזכה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחסד ושלום ומזב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה ועגבני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

An הלל und ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקנה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל. לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד. דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורגלים. להודות ולהלל פני שוכן מעוזים:

Wenn der Festtag am Freitag ist, wird von אחרון של פסח das אומת נראותיך של אחרון, und am אחרון אחרותיך gesagt.

אותותיך. Damals sahen wir augenscheinlich deine Wunderthaten, als du Kriegesrüstung wie einen Mantel angelegt; die Heiden waren dir ein Nichts, sie wankten, stürzten, wie vom Weine trunken. Dein anmuthreiches Volk befreiest du vom Zwange der Fesseln; entlastetest ihre mit Qual belasteten Schultern; rettetest sie als der übermüthige Pharaoh wie ein Ungeheuer ihnen naheilte, sie zu verderben, zu zerfleischen. Er ließ sein Geschwader mit Adlerschnelle herbei eilen; führte seine Helden an die geschlossenen Reihen. Der Thor wiederholte seine Thorheit im Uebermuth, war unvernünftig, und achtete nicht, was bisher geschehen. Er sammelte sein Heer und seinen ganzen Rath, seine Bornehmen, seine Fürsten und Redner; verführt von ihren Gößen, zogen sie vereint, und vermehrten die Masse der ausgerüsteten Kriegesmäner. Stürzten wie Fluthen heran, wähten das heilige Heer einzuholen, einzuschließen und gänzlich aufzureiben. Aber du, Heiliger, liebest es einen Umweg ziehen, nahmst es in deinen Schutz und bargst es unter deinem Schirme. Dem Feinde schicktest du deinen entflammten Zorn nach. Die lieb-

מיוסד ע"פ א"ב ונסוף המוס שמעון בר יצחק.
 אותותיך ראינו אז בעיני.
 בעטותיך כמעיל תלבושת
 זין. גוים נגדך היו כאין.
 דוחו ונפלו בשכורי יין:
 הנאווה הוצאת מאסור
 כבל. ושכמה הוטר מענני
 סבל. זר תנין מנאץ
 ומנבל. תפוז אחריה
 להשחית ולחבל: טסו
 אנפיו כנשר למהר. יעצו
 אביריו בחיל לדהר. כסיל
 באילת שנה להתיהר. לא
 ידע לתבין ולהזהר: מתנהו
 קבץ וכל יועציו. נכבדיו
 שריו וגם מליציו. סעו
 כאחת בהשאת מפלציו.
 ערוכי מלחמה נוספו
 נקבציו: פחזו כמים בלי
 להותיר. צבאות קדש
 לרדוף ולהכתיר. קדוש
 סבתם ירד להאתיר.
 רחפתם בצלך ובמגנך
 להסתיר: שלחת בצרים
 חרי וועם. שמת

lich Schreitende bewahrtest du unter deiner Flügel Schutz, thatest Wunder ihnen; mächtige Wunderthaten hast du ausgeübt, als der Grausame dein Volk ziehen ließ.

אזני. Wir haben deine Wunderthaten vernommen; die du geborgen hast unter deinem Schutze, werden daran denken und ewig dich preisen. Du fandest Lust daran, deine Gemeinde zu schonen und zu schützen, o möchte es dir, Heiliger, eben so gefallen, auch uns zu schützen!

בְּאַבְרָתְךָ יִפְיִי פַעַם.
חֲזֹן תִּזְקַךְ פְּלֹאת הַפְּלֵאתָ
בְּנוֹעַם. תִּנְיִן בָּעַת שְׁלַח
אֶת הָעַם:

קהל אֲזִנִּי שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי
עֲנִינֶיךָ. וְנִצַּח בְּרִכְרֶכֶךָ
יִזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ: חֲזֹן חֲפִצָּת
לְפָסוּחַ וּלְהַגֵּן הַזְּמוּנֶיךָ.
קָרוֹשׁ כֵּן חֲפוּץ לְגוֹנְנֵי
בְּמַגְנֶיךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיבָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נֹזְקִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר
מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְתִיבָה וּמְצַמִּיחַ
יְשׁוּעָה. וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים:

ניוסד ע"פ תשר"ק ולח"כ סמוס סס הנוסכר שמעון בר יצחק.

תרגל. Deine Schützlinge hast du selbst geleitet bei ihrem Zuge aus Egypten, und lobsingende Chöre ertönten wie Flötenspiel; ihre Verfolger versenktest du in des Meeres Tiefe, deine Erkor'nen aber trugst du auf den Armen. Zoan's Geschlechter, zum Kampfe versammelt, stürzten; und ihre Leichname wurden der Wellen leichtes Spiel. Zehn empfind-

תִּרְגַּלְתָּ עַמּוּסִים וּ
מִמְצָרִים בְּצֵאתָם. שָׂרִים
בְּחוֹלָיִם וּמְבָרְכִים
בְּמִקְהֵלוֹתָם. רוֹדְפֵיהֶם
בְּמִצְלוֹת יָם הָאֲבָרָתָם.
קִנְיִיד קַחְתָּ עַל זְרוּעוֹתָם:
צוּעָנִים אֲשֶׁר נִאֶסְפוּ
לְמִתְחָמָה. פְּגָרֵיהֶם הִמְמַתָּ

liche Streiche trafen sie in Egypten schon, aber gänzlich aufgerieben hat der Gilfte sie, mit hochgeschwungener Hand. Nun sank ihr stolzer Muth, ihr Anschlag ward vereitelt; ein Schwindelgeist bemächtigte sich ihrer, sie taumelten; ihr Herz schmolz, ihr Körper löste sich auf, und schrecklich schwand dahin ihr Ueberrest. Deine Befreiten einzuholen und ihnen das durch mühsame Arbeit erworbene Gut zu rauben, dieses war des Feindes schändlicher Plan; allein deine Verheißung dort, zwischen den zerstückten Theilen, war mächtiger und überhäufte sie hier mit goldenen Geschmeiden und Kleinodien, in Fülle. Noch war der Zeitpunkt der Befreiung nicht da, als einst der holde Stamm Ephraim in Kriegesrüstung auszog. Dieser Stamm dachte seine Erlösung schleunig zu erzwingen und fiel; die Eingebornen von Gath hatten ihn aufgerieben. Darum führtest du deine Befreiten durch Umwege, damit sie jene Gefallenen nicht schauen und verzagen mögen. Muth und Tapferkeit verliehest du denen, deren Kniee wankten, du liepest uns einen Umweg ziehen, und schufest uns sichern Pfad. —

אשורי. Ja, deine Gerechtigkeit schuf uns sichern Pfad. Deine Liebe strahlte uns wie Tageslicht. O möchtest du uns ferner erhalten, deiner Lieben und Frommen

שחרית ליום שביעי של פסח

וּנְגַרְפוּ הַיָּמָה . עֲשָׂר מַכּוֹת
הַכּוֹבֵב מִצְרַיִם . סָפוּ בְּאֶחָת
עֲשָׂר בְּיַד הָרַמָּה : נִבְקָה
רוּחָם וּנְבִלְעָה עֲצָתָם .
מִסָּד עוֹעִים נִמְסְכוּ
לְהַתְעוֹתָם . לִבָּם נָמַם
וְנִמְקוּ גּוֹיֵיהֶם . כָּלוּ בַּבְּהִלּוֹת
הַמּוֹן שְׂאֲרֵיהֶם : יָזְמוּ
לְרִדּוֹף וּלְהַסִּיר כְּתֵר מוֹרָח
עֲבוּדָה וּנְצוּל חֵתֶר . חִזְקָה
לְחֹסֶף שְׁבוּעַת בְּתֵר .
זָהְבֵי תוֹרִים וּנְקֵדַת יֵתֶר :
וְטָרָם הִנְעַת עֵתוֹרֵי
רוּדִים . הִפְכוּ בְקָרֵב
אֶפְרַתִּים יְדִידִים . הִגְלָם
כְּחָפוּ גְּאֻלְתָּם לְהַקְדִּים .
גִּדְעוּם אֲנָשֵׁי גַת הַנּוֹלָרִים :
בְּעִבּוּר זֹאת הִסְבוּ מִדֶּרֶךְ .
בְּמַפְלֵתָם וּמְרֵאוֹת לִירָאָם
בְּמוֹרָךְ . חֲזוּ אִמְצַת וְחִזְקַת
כּוֹשְׁלֵי בְרַךְ . אֲשׁוּרֵינוּ
כּוֹנְנֵת בְּהַסְבַּת דֶּרֶךְ :

קהל אשורי שמרת עקב
צדקותיך . ונוגה כאור
פארתנו באהבתך :

חזו בעבור אזהבך שומרי

wegen : Uns beleben mit deinem בְּרִיתְךָ . תְּשַׁמְּרֵנוּ וְתַחֲיֵנוּ
allbelebenden Thau. בְּמַלְאֵךְ הַתְּחִיָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

קֹדֶל שְׁבִטִי יְהִי הוֹצֵאתָ לְפָדְיוֹם . שְׁלָמִים בְּצַהָרִים
בְּעֵצִים הַיּוֹם . שְׂדֵי כָמוֹ כֵּן הַחַיִּשׁ בְּצַבִּיּוֹן . שְׁנַת
שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן : מִגֵּרָתָ וּנְאֻרָתָ שְׁבַט הָרֶשַׁע .
מִכְּבִיד אֲזִנּוֹ וְעֵינָיו הִשָּׁע . מִהֲלוּמוֹת וּפְחָתָ לְגוֹ נַפְשָׁע .
מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית רֶשַׁע : עוֹרֵי עוֹרֵי זְרוּעַ יָד הַגְּדוּלָּה .
עַדִּינָה תִמְחַץ וְשִׁיתָה כְּלָה . עַרְיָה תַעֲזוֹר מֵאֲנוּשׁ
לְחַלְלָה . עֲרוֹת יִסוֹד עַד צִנְאָר סֵלָה : וּבְצַאתְךָ לִישָׁע
בְּעוֹז אֲזוּר . וְצֵאן יָדְךָ בְּעַדֵי נְזוּר . וְעוֹיְנִים נִפְרְדוּ
כְּאֶפֶר פְּזוּר . וְכִשְׁלַ עוֹזֵר וְנִפְלַ עוֹזֵר : נָאֹר בְּרֹאֲוֹתְךָ
בְּדָם מִתְּבוֹסִם . נִגְפַת פּוֹרְכִים פְּרִים לְקוֹסִם . נִפְשׁ
וּבִשָּׁר בְּמִסּוֹם נוֹסִם . נִתַּת לִירְאִיךָ גַם לְהַתְּנוֹסִם : בִּיטָה
וּמַהֲרָ שְׁנַת גְּאוּלִּים . בְּגַד בּוֹגְרִים וְחֶלֶף אֱלִילִים .
בְּטוֹפְלֵי שְׁקָר הַפֶּל חֲלָלִים . בְּיוֹם הָרֵג רַב בְּנִפּוּל
מִגְדָּלִים : רַחֵם וְחַמּוּל בֶּן יִקְיֹר . רוּחַ נִפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה
לְהַקְיֹר . רֵאָה כִּי גִבְרָה יָד הַמַּדְקִיר . רוּחַ עֲרִיצִים
כְּזֶרֶם קִיר : יוֹם יוֹם נִצְפָה גְּאֻלְתָּנוּ . יַגְעֵנוּ בְּקִרְאָנוּ גַחַר
גְּרוּנָנוּ . יָד אֲזוּלָה וְתִשׁ כּוֹחֵנוּ . יי חַנּוּנוּ לְךָ קוּיָנוּ : צֵאנֶךָ
פְּקוֹד וְהִשָּׁב תִּפּוּצָתוֹ . צִפָּה כִּי שְׂדֵדָה מְרַעִיתוֹ . צִמַּת
עוֹיֵן בְּתָה לְהַשִּׁיחוֹ . צִיצַת נוֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ : חֲפָשׁוּ
עִם מִפְּרֶךְ בְּכוֹסֶף . חֲשׂוּקֵי חֲמֵד זָהָב וְכֶסֶף . חֲרוּרֵי
חֲמִצִּיא וְהִשְׁמִיעֵנוּ בְּחוֹסֶף . חֲנָם גְּמִבְּרָתָם הַנְּאֻלוֹ וְלֹא
בְּכֶסֶף : קַהְלוֹת יַעֲקֹב בְּשֵׁם יִקְרְאוּךָ . קוּיָנוּ לוֹ לֹ לְלוֹ

יִרְאוּךָ • חזן קִדְשְׁתָּךְ יַעֲרִיצוּ וּבְהוֹן יִנְשְׂאוּךָ • קִרְיַת גִּוִּים
עֲרִיצִים יִירְאוּךָ:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּיָהּ:
וּאֲתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:
ח"ו וְקִבֵּל גְּמוּלוֹת בְּעַל יִשְׁלָם • לְחֵיק יָדִים לֹא יִדְעוּ הַכְּלָם •
לְאֵיִם גְּמוּל יִשְׁלָם • קְדוֹשׁ:

כוונה ספייטן לכזכיר כל הנוכעיסים את ה' גדוה אכוס עד כען ולחכ כך חוזר למלכים.
ומחוס ס"כנוס צדאסי כסדרות אני שמעון בר יצחק בר אבון חזק ואמץ בתורה.

אמרו. Preiset den Allmächtigen, seine Thaten sind preiswürdig alle-
samt und ruhmvoll; er übt Wun-
dergerichte aus an seinen Feinden.
Mörder werden gemordet, Henker
gehenkt, und Ertränker ertränkt.
Die Uebermüthigen Alle, die je
stolzirten, wurden ihren Thaten
gemäß bestraft; ihr Stolz fuhr
zur Gruft hinab ins Verderben.
Durch die brausende Sündfluth
wurde das Andenken jenes Ge-
schlechtes vertilgt; sie ergriff
Schrecken um und um, als sie an-
gefangen Gözen zu verehren und
ihnen nachzuhängen. Der Aller-
habenste rief die Gewässer des
Meeres herbei, öffnete die Schlei-
sen des Himmels, und vertilgte
alle Wesen durch der Fluthen Un-
gestüm. Von Morgen her gezogen
kamen die Besitzer Schinear's; die
Begierde, einen mächtigen Thurm
zu bauen, entflamnte ihr stolzes
Herz, sie begannen ihn in jene
unermessliche Höhe hinauf zu füh-
ren; denn sie hatten Tücke im
Herzen. Bedürfen wir des Ne-

קהל **אָמְרוּ לְאֱלֹהִים**
אֲדִירִים • מְאֹד מַעֲשֵׂיו
נְאִים וְהַדּוּרִים • בְּתַתּוֹ אֹת
וּמִיַּת בְּצָרִים: נְהַרְגִים
הַזְּרָגִים אֶת הַזְּרָגִיהֶם •
וּנְצֻלְבִים צוֹלְבִים אֶת
צוֹלְבֵיהֶם • וּנְשַׁקְעִים
שׁוֹקְעִים אֶת שׁוֹקְעֵיהֶם •
יְהוּרִים אֲשֶׁר זָדוּ בְּזִדּוֹן •
נִמְרְדוּ בְּסַאֲמָה בְּפַעֲלָם
לְדוֹן • וְהוֹרֵד גְּאוֹנָם שְׂאוֹל
וְאֲבִדוֹן שְׂמוֹפִי וְעַם נִשְׁבְּחֵי
רָגַל • הִהַפֵּךְ עֲלֵיהֶם בְּקִחוֹת
לְגִלְגָּל • כְּהוֹיָחַל לְקִרְאֵי בְּשֵׁם
אֱלִיל וְלִרְגָל: מְרוֹם קָרָא
לְמֵי הַיָּם • וְאַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם
פָּתַח בְּעֵינָם • וַיִּמַּח יְקוּמָם
בְּשִׁטָּף דְּכִיָּם: עֲלֵיהֶם
סִדְרֵי בְּרָאשִׁית גִּשְׁתַּנּוּ •

gens Tropfen, so steigen wir hinauf und stürmen den Himmel! — So wähten sie — aber der Ewige verwirrte ihre Sprache, benahm ihnen Kraft und Muth, zerstörte das Gebäude, ihnen zur Schande, und zerstreute sie vollends von da. An Leib und Seele verdorben, waren die Bewohner Sodom's; Hoffart und Schwelgerei war ihr Lebensziel; sie reichten den Armen Nichts, entzogen den Dürftigen ihre Hand, Gott sah das Maaß ihrer Frevel voll, und ließ sie durch Flamme und Gluthenwind verzehren. Noch sind die Stellen, wo Frevler gewohnt, Denkmäler ihres Untergangs. Nur Loth, der Brudersohn des frommen Morgenländers, wurde hier gerettet, ihm dachte Gott die Frömmigkeit seines Oheims, und schonte ihn, als er die Städte des Kreises zerstörte. Dort schändeten und lästerten Tilgath, des Assyrer Königs Boten; auf Befehl ihres Herrn sprachen sie Israels Heiligstem Hohn, da kam ein Engel und rieb sie auf sammt ihrem mächtigen Kriegesheere. Gott der Eifervolle schor mit wohlgewektem Scheermesser — die Völker jenseis des Stromes, die Aschurs König angeführt, und es blieben

בְּשַׁחַתְתֶּם אֶת־דָּרְכֵיכֶם נִתְּנָנוּ.
 בְּרוֹתְחִין קִלְקְלוּ וּבְרוֹתְחִין
 גִּדּוֹנָנוּ: וּבְנִסּוֹעַ מִקְדָּם
 יוֹשְׁבֵי־שַׁנְעָר. בְּבִנְיַן הַמִּגְדָּל
 לָבָם נִבְעָר. וַיִּזְמוּ לְהַגְבִּיהוּ
 לְאִין מִשַּׁעַר: נִוְעָצוּ לֵב
 וְנוֹסְדוּ מִזְמוֹת. אִם נִצְטַרְדָּ
 לְטַפִּי מִימּוֹת. נַעֲלֶה
 לְרַקִּיעַ וְנִגְבְּנוּ בְּקַרְדָּמוֹת:
 בְּלֵל וְלִשְׁוֹנָם וְחִלְשָׁם
 וְהִתִּישָׁם. וּבְנִינָם הַשְּׁחִית
 עֲבוּר לְבִישָׁם. וַיִּפֹּץ יְיָ
 אֶתֶם מִשָּׁם: רָעִים בְּגוֹפֵם
 וְחַטָּאִים בְּמַאֲדָם. גָּאוֹן
 שְׁבַעַת לֶחֶם הָיָה יִסּוּדָם.
 וְעָנִי וְאֲבִיוֹן לֹא הִחְזִיקָה
 יָדָם. יָהּ בְּרֹאוֹת כְּנֶתְמֵלָא
 סַפְקָם. פְּחִים וְרוּחַ זִלְעָפוֹת
 הִשִּׁיקָם. הִחַת רְשָׁעִים
 סַפְקָם: צִדְקַת אֲזַרְח אֲרוֹן
 זָכַר. וּבֶן אָחִיו נִמְלֵט
 מִלְּהַרְמָבֶר. בְּשַׁחַת
 אֱלֹהִים אֶת עָרֵי הַכְּבָר:
 חִרְפוּ וְגִדְפוּ מִלְּאֲכֵי תִלְגַּת.
 בְּצוּרֵי אֲרוֹנֵיהֶם לְגִדְלו
 לְעִגָּת. וּמִלְּאֲדִיצָא וּבְעֵטָם

von allen nur Zehn. Der König selbst flüchtete nach dem Tempel seines Gößen, hier zu beten, da ermordeten ihn seine eigenen Söhne mit dem Schwerte, und flüchteten nach dem Lande Arrarat. Der mächtige Völkerbändiger war eine Keile in der Allmacht Hand, und that stolz gegen den, der sie regierte, er wähte bis in die Wolken sich hinauf zu schwingen; da traf ihn der Zorn des Herrn, stürzte ihn vom Throne herab, verbannte aus der menschlichen Gesellschaft ihn, und ließ ihn sieben volle Jahre unter den wilden Thieren wandeln. Nach seinem Tode wurde sein Leichnam geschleift; er wurde ausgegraben, aus dem Grabe gerissen, und wie ein Nas zum Scheusal hingeworfen. Dennoch erfrechte sein Sohn Beltschazar sich, die heiligen Gefäße, die sein Vater Nebukadnezar dem Tempel geraubt, zu entweihen; stolz bediente er deren sich beim Mahle, reichte Trank darin umher seinen Fürsten, seinen Bedienten und seinen Frauen. Da kam unsichtbar eine Hand, und zeichnete Schriftzüge an die Wand. Der vielgeliebte (Daniel) erklärte ihm die Schrift, die den Zorn des Allmächtigen verkündete, und noch

בְּנֵת: קְנוֹא גָלְחוּ בְּתַעַר
הַשְּׂכִירָה. בְּעֵבְרֵי נָהָר
מֶלֶךְ אֲשׁוּרָה. וְלֹא נוֹתַר
בָּם כִּי אִם עֲשָׂרָה:
בְּהַשְׁתַּחֲוֹתוֹ לְנִסְרוּךְ דְּרִכּוֹ
יָרַט. וּבְנָיו הִכּוּהוּ בְּזִין
מְמוֹרַט. וְהִמָּרָה גַּמְלָטוֹ
אֶרֶץ אֲרָרַט: רָם וְנִתְגַּדֵּל
מִשׁוֹר עַל מְנִפּוֹ. וְאָמַר
לְעֹלֹת עַל מְרוֹמֵי גִפּוֹ. כִּי
פָקַד עָלָיו חֲרוֹן אַפּוֹ: אֲרוֹן
הַסִּירָו מִמְּלוּךְ בְּמִלּוּכָה.
וּמִבְּנֵי אָדָם טָרְדוּ לְשִׁלְכָה.
עִם בְּהֵמוֹת שִׁבַּע לְהִלְכָה:
בָּבוֹא פְּקוּדָתוֹ נִסְחַף פָּגְרוֹ.
וּכְנֻצַר נִתְעַב הַיְשָׁלָךְ:
מִקְבְּרוֹ. כִּפְגַּר מוֹיִם
הִבְאֵשׁ בְּשָׂרוֹ: וּבַעֲזוֹתָ
פָּנִים הִעִיז בְּלִשְׁאֲצָר. וְצִוָּה
וְהוֹצִיא מִן הָאוֹצָר. כְּלִים
אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר:
נִתְנָאָה לְשִׁתּוֹת בָּם
תִּירוֹשׁוֹ. הוּיָהּ וְשָׂרְיוֹ
וְעֵבְדָיו וְנָשָׂיו וּפִילֵגְשָׁיו.
וּכְפִסַּת יָד כְּתִבָּה פְּרוֹשָׁיו:
חֲמוּדוֹת בְּאֵר לֹא הָאוֹתִיּוֹת.

in derselben Nacht kam er um, nachdem die Stadt erstürmt wurde. Ein Günstling des Königs aus dem Stamme Agag: Haman, erkühnte sich einst, eine Gemeinde gehorsamer Kinder, die der Würdigung ihres Vaters sich erfreuten, ausrotten zu wollen; aber plötzlich fiel er, und wurde gleichgeachtet verdorbenem Geräthe. Er hatte einen Galgen für Mordechai bestimmt, aber der war für ihn selbst bereitet; der Jude Mordechai überwand seine Ränke. Haman fiel selbst in die Grube, die er Andern gegraben, ihn traf das Loos, das er für Andere beschied, und alles jubelte dann im lauten Freudenruf. Wahrlich diese Frevler hätten es wohl zu Herzen nehmen sollen, hätten klug werden können durch das, was dem Könige der Egyptianer geschehen. Dieser weigerte sich, das Volk meiner Gemeinde ziehen zu lassen, und rief laut: Wer ist der Ewige? ich kenne den Ewigen nicht! Da schlug ihn der Allmächtige mit zehnfachen Plagen, und erhielt ihn dabei dennoch am Leben, damit er der Welt verkünden möge, was ihm geschehen; und viele empfindliche Streiche empfing er, wurde bis ins Herz verwundet, dann erst drang er auf die Befreiung des Volkes. Kaum hatten die Befreiten Egyptens Gebiet ver-

בִּיקְצָף־עָלָיו רַב־הַעֲלִילִיּוֹת.
 וּבֹו בְלִילָה נִהְרַג בְּשֵׁאִיּוֹת:
 זָר אֲנִי לְהַרְוֹג וּלְאַבֵּד.
 בָּנִים אֲשֶׁר בָּם אֵב
 מִתְכַּבֵּד. פִּתְאוּם הָיָה
 כְּכִלֵי אוֹבֵד: קִצֵּץ עֵץ
 מִשְׁנֵה לְתֵלוֹת. וְלַעֲצָמוֹ
 הִכִּינוּ עָלָיו לְהַתְלוֹת.
 וַיְהוּדֵי עָשׂ מֶלֶךְ חֶמֶה
 בְּתַחֲבֻלוֹת: וּבְגוּמֵץ אֲשֶׁר
 חָפַר נִשְׁדָּד. וּבִסְאָה אֲשֶׁר
 מָדַד הַמָּדַד. וְעָנּוּ עָלָיו
 הַיָּדָד הַיָּדָד: אֲמָנָם כָּל
 אֱלֹהֵי הַמִּכְעִיסִים. הָיָה לָהֶם
 עֲלוֹלָב לְהַשִּׁים. לְהַעֲרִים
 וּלְהוֹסֵר מִמֶּלֶךְ חַנּוּסִים:
 מֵאֵן לְשַׁלַּח עִם הַמוֹנֵי.
 וְשָׂאג וְאָמַר מִי יי. לֹא
 יָדַעְתִּי אֶת יי: צוּר נִגְפּוֹ
 בְּעֵשֶׂר לְהַכּוֹ. וּבְעַבּוֹר זֹאת
 הָעַמִּידוֹ וְהֶאֱרִיכּוֹ. לְהוֹדִיעַ
 לְכֹל מֶדֶה הַגִּיעוּ בְּכַה:
 בְּחִבְרוֹת וּפְצָעִים אוֹתוֹ
 אֵלַח. וּבִירֵית חֲצִיּוֹ כָּבְדוֹ
 פִּלַח. וְאַחֲרֵי כֵן חֹקְרָה
 יָדוֹ לְשַׁלַּח: תַּחֲוִים וּמְצָרִים

lassen, da entschloß er sich, mit seiner Dienerschaft das Schwert zu ergreifen und sie zu verfolgen, und wieder einzuholen, aber der Allmächtige, der Furchtbare im großen Rathe der heiligen Engel, umwandelte das Meer in festen Boden, schuf eine Bahn in Fluthen, und in gewaltigen Gewässern einen Pfad. Denn die Egyptianer hatte er in Irrthum befangen, sie mit beschwertem Zuge in brausende Wellen getrieben; da sind sie wie Blei in des Meeres Tiefe gesunken. Jene aber, die auf gebahntem Wege die Tiefe durchzogen, priesen und dankten dem Himmels-throner, der für sie mit Egypten gestritten. Von da ward es den künftigen Geschlechtern zum Gesetze gemacht, in Ewigkeit diese Wunderthaten der Allmacht zu erzählen, und in Liedern den Auszug aus Egypten zu besingen.

זבבן. Fürwahr: an diesem Tage hat der Ewige errettet.

אילי. Ein würdiges, tugendhaftes Volk; wie die Schöplinge emporstrebende Kinder, einen Stamm von prächtigem Wuchse; eine an das Gesetz festhangende, wohlthende und folgsame Nation; erko-

עד לא הרחיקו. הויא
ועבדיו עצה העמיקו.
לרדוף אחריהם מגן
החויקו: וצור גערץ בסוד
קדושים רבה. שת את
הים לתרבה. בים נתן
דרך ובמים עזים נתיבה:
רסן מתעה הרסין ענמים.
ונחגם בכבודת לגלי
הומים. וצללו בעפרת
בעמקי ימים: הולכי
נתיבות במעמקי מים.
שבחו והודו לאל השמים.
אשר נלחם להם במצרים:
מזו וחלאה הקבע
לדורות. לספר לעד כח
וגבורות. ולהזכיר יציאת
מצרים בשירות:

חזן ובבן. וישע יי ביום
ההוא:

ניוסד על פי א"ב.

אילי הצדק ידועים.
בנים מגדלים פנטיעים.
גזע הפארת מטעים.
רבוקים וחשוקים
דרדעים. תהוגים הגונים

rene Biedermänner aus siebenzig Stämmen, deren Same unter den Heiden berühmt; Guldreiche, Wohlthätige, deren Güte in allen Ländern bekannt, weise und anerkannte Männer, Lieblinge der Gottheit, schon oft auf wunderbare Art errettet; sie wurden aus der Hand des Feindes erlöst, und erwarben Ruhm und Macht.

Und Israel sah der Allmacht Hand!

מחוללת. Wie sie den Drachen (Pharao) verwundet! wie sie im Meere einen Pfad gemacht, durch Sturm die Wellen hingetrieben, und seine Bahn geebnet; wie sie wunderreiche und furchtbare Thaten ausgeübt; wie sie mit Allgewalt versenkt, den zum Kampfausgerüsteten Feind; wie sie den Stolz der Uebermüthigen gedemüthigt, und mit entblößtem Schwerte den Frommen aus der Noth befreit.

Dem Volke Gottes hat er aus der Noth geholfen, und seine Gerechtigkeitsliebe wurde allenthalben kund, die da wie Gottes Gebirge!

Damals sang Moses und die Kinder Israel's.

וּנְשָׁמְעִים. וְהַתִּיקִים נִבְחָרִים
מִשְׁבְּעִים. וְרָעַם בְּגוֹיִם
נִוְדָעִים. חַמּוּדִים
וּמַעֲשֵׂיהֶם נִעִים. טוֹבִים
בְּאַרְצוֹת מוֹדָעִים. יוֹדָעִים
יְדוּעִים וּמְיוֹדָעִים. כַּחוֹתֶם
בְּזוֹרְעַ נִקְבְּעִים. לַמּוֹדֵי
נַפְסִים וְנוֹשְׁעִים:

חֲזוּ נִוְשָׁעִים | מִבֵּין קַצְרֵי יָד.
תִּפְתָּה לָמוֹ שֵׁם וְיָד:

קָהַל וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת תְּהִדָּ:

מְחֻלְלֵת תַּנִּין בְּגַעְרָה.
נִוְתָרַת בַּיָּם | מַעֲבָרָה.
סוֹעֶרַת גְּלִים בְּסַעְרָה:
עוֹרְכַת מְסֵלָה יִשְׂרָה.
פְּלֹאוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאַדְרָה.
צוֹלְלֵת קָמִים בְּגִבּוֹרָה.
קִנְאַת מְלַחֶמֶת מְעִירָה.
רַחֵב מַחְצַבַת בְּעֵבְרָה.
שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב מִתְעַרָה.
תִּמְתּוֹ לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה:

חֲזוּ מִצָּרָה נִצְלוּ עִם אֵל.
וְהִגִּידוּ צְדָקְתוֹ בְּהַרְרֵי אֵל:

קָהַל אָז יָשִׁיר מִשְׁרָה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל:

שבח. Erhabene Lob- und Dankeslieder, Reich, Zepter und Regierung, Sieg, Allgewalt, Erhabenheit, Ewigkeit, Macht und Größe geziemen dir! Gesang, Saitenspiel und Freudenruf ertönen deiner heilig gepriesenen Einheit, deiner Herrlichkeit; o du Allgütiger, Allerhabener! Dankeslieder, Krone und Diadem geziemen nur dir!

Siegeslieder und Hymne geziemen ihm, dem Mächtigen, der dem Flehenden im Drange antwortet, und ihm Raum verschafft.

Mein Sieg, mein Saitenspiel, ist Gott!

המך. Er hat meinen Fuß festgestellt in seinen Pfaden; meine Feinde hat sein Horn aufgerieben, mein Aug' sah Lust an meinen Widersachern, wie sie stürzten meine Widersacher, die Schadenfrohen. Er, der Welten Schöpfer, stand mir bei, öffnete die Bande meiner Gefesselten, bändigte meine Reider, die mich bedrückt, beleidigt und tief gequält. Ewigen Dank brachten ihm meine Regenten, meine Lehrer, meine Führer und Schriftgelehrten.

מיוסד ע"פ ט"ו כוונת שמעון בר יצחק.

שְׁבַח וְהוֹדָאָה מְעֵלָה.
מַלְכוּת שְׁרָרָה וּמַמְשָׁלָה.
עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְאֵילָה.
וְרוֹמְמוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה.
נִצַּח גְּבוּרָה וְגִדְלָה. בְּרָכָה
וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה. רְנָה
וְזִמְרָה וְצִהְלָה. יְחוּד
קִדְשָׁה וְתַהֲלָה. צְפִירָה
וְתַפְאֶרֶת לְסִלְסָלָה. חֲסִיד
לְמַאד נִעְלָה. קוֹל תּוֹדָה
לְצִלְצָלָה. וְעִמְרָה לְכַלְלָה:
הִזֵּן לְכַלְלָה בְּרוֹזן וְהוֹדִיָּה.
לְצוּר הָעוֹנָה בְּמִרְחֻבָּה:
קָהַל עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה:

מיוסד ע"פ ט"ו תשר"ק.

תָּמִד בְּמַעַגְלוֹתָיו
אֲשׁוּרֵי. שְׁחַרְתָּ בְּחַמְתּוֹ
צוּרֵי. רָאִאתָה עֵינֵי בְּשׁוּרֵי.
קָמִי הַכְרַעֵנִי וְשׁוּרֵי. צוּר
עוֹלָמִים בְּעוֹזֵרֵי. פֶּתַח
מִמְסַגֵּר גַּלְסֵי. עוֹיְנֵי
וּמִפְרִיכֵי וְצוּרֵי. סִגְרוּ
הַיּוֹתָם בְּעוֹכְרֵי. נִצַּח
יִנְצְחוּהוּ אֲדִירֵי. מְלַמְדֵי
וּמְשֻׁבְּלֵי וְסוֹפְרֵי:

Meine Schriftgelehrten rühmten seine erhabene Rechte! des Ewigen ist der Kampf. —

Der Ewige ist Herr des Krieges!

לובש. Mit Gerechtigkeit gepanzert! mit Kraft und Allgewalt ausgerüstet! allwissend, Zeuge und Richter! königlich und geschmückt! — Er hat das Zeitmaaß der Dienstbarkeit getheilt, die Hälfte aufgehoben und dann mit großem Reichthum und Gut herausgeführt sein zahlreiches Heer. Er hat ihnen vom Gewässer Mauern aufgeführt, und geräumige Straßen gemacht; hat ihnen in des Meeres Tiefe einen Pfad gebahnt.

Auf bequemen Wegen hat er sein ganzes Heer durch das Meer geführt, und mit Allgewalt hinein geschleudert

Pharaoh's Kriegsgespann und Heeresmacht.

אבר. Er hat sie zerstückt, zermalmt, gänzlich aufgerieben; er hat sie in Feuersgluth gestürzt, und in tiefe Klüfte; ein Hause wurde von Wellen verschlungen, ein Anderer loderte in Feuer auf, wie Flachs! Er hatte die Räder von ihren Wagen gesondert und sie auf beschwerlichem Zuge geführt, daß sie stürzten. Hier strömten ihnen Fluthen entgegen, und dort fuhren flammende Blitze auf sie herab; ihr Fuß versank in Schlamm, ihr Haupt wurde vom Unglücke betroffen, sie

חון וסופרי רוממו ימין רוממה.
כי ליי המלחמה:

קהל יי איש מלחמה:

לובש צדקה בשרין.
כח וגבורה מוין. יודע
ועד ודין. טכסיסי מלכות
מצין. חצה ודלג מנין.
זמן שעבוד תנין. וברכוש
מקנה וקנין. הוציאו
צבאותיו במנין. הרד
חומות בנין. גזרים הסליל
בענין. בשומו מעמקי
ים. אורח ומסלול מסים:

חון מסים להעביר כל חילו.
ניגער באומין גדלו:

קהל מרכבות פרעה וחילו:

מיוסד ע"ס א"ב.

אבר ושבר וכלם. באש
ובמהמורות הפילם. גלים
כסוקהלים. דועכו כפשתה
כלם. הסיר אופני גלגלם.
ונהגם בכבודות להקשילם.
זרמו עבות למולם. חצציק
הלכו לשכלם. טבעו בכוין
רגלם. ישוב בראשם
עמלם. פרעו קרבו

wankten, taumelten, und fielen, ihr Schuß war von ihnen gewichen.

Ihr Schuß war von ihnen gewichen, da standen sie, verlassen, in Schande und in Schmach.

Der Abgrund bedeckte sie!

משברים. Sie wurden von Fluthen hinweg gespült, und von Wellen. Wider die thörichten Fürsten empörten sich die tobend brausenden Gewässer, stürzten die Gehilfen des Wüthrichs und streuten hin ihre Leichname. Da sanken sie wie Blei, die Tyrannen! Deine Erkornen aber zogen frei hindurch, rühmten deine erhabene Rechte und Pauken und Flötenspieler begleiteten der Sänger Lobgesänge und Dankeslieder.

Dankeslieder ertönten ihm, meine Hoffnung und mein Trost. Er ließ mich über meine Feinde triumphiren!

Deine Rechte, Ewiger, ist verherrlicht!

שתתה. Sie hat das Weltgebäude gegründet, voll ist die ganze Erde von deinen Gütern! Deine Höhe hast du zu deiner Wohnung erkoren; vor deinem Antlitz ist Majestät und Pracht; ewige Seligkeit in deiner Rechten. Als du ausgezogen zum Heile deiner Söhne, wankten die Berge vor dir, die Wasser bebten vor deinem Blicke; deine Rechte war

שחרית ליום שביעי של פסח

בְּנִפְלָם. לְהַסִּיר מֵעֲלֵיהֶם
צֶלֶם:

חַזֵּן צֶלֶם הַיּוֹסֵר וְנִזְעָמוּ. וּבֹשׁוּ
וְגַם נִכְלְמוּ:

קהל תהמת יבסימו:

מְשַׁבְּרִים נִתְחַטְּאוּ
וְגֵלִים. נִגְרַ שְׂרֵי אֲוִילִים.
סוֹעְרִים הוֹמִים וּמִתְנַטְּלִים.
עוֹזְרֵי רֶחֶב מִפִּירִים.
פִּגְרֵיהֶם הוֹצֵעוּ חֲלָלִים.
צָלְלוּ כְּעוֹפֶרֶת מִסְּהוּלִים.
קִנּוּיִם עָבְרוּ גְּאוּלִים.
רוֹמְמוֹת יְמִינְךָ מִגְּדִילִים.
שָׂרִים מִתּוֹפְפִים כְּחֹלְלִים.
תִּשְׁבַּחְתָּ וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים.
חַזֵּן וְהִלּוּלִים לְתוֹחֲלָתִי וְסִבְרִי.
וְעַל מְשַׁנְּאֵי לְהַגְּבִירִי:
קהל ימינך יי נאדר:

מיוסד ע"ס ס"כ כנס שמעון בר יצחק.
שִׁתְּתָה עוֹלָם בְּבִנְיָנְךָ.
מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיִנְךָ. עֲלִיּוֹן
שִׁמָּה מְעוֹנְךָ. וְהוֹד וְהַדָּר
לְפָנֶיךָ. נְעִימוֹת נֶצַח
בְּיְמִינְךָ. בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע
בְּנִיךָ. רַעֲשׂוּ הָרִים וּמִפְּנֶיךָ.
יִחִילוּ מִיָּם וּמִתְרוֹנְךָ. צֶדֶק

voll Gerechtigkeit zum Heil und Wohl deiner Gemeinde, voll Eifer und Rache für deine Widersacher. Mich hat sie gestützt, deine Rechte.

Deine Rechte hat triumphirt! sie hat die Feinde zerstreuet, und mich mit dem Glauben vermählt.

Durch deine große Majestät hast du sie zermalmt!

תלמיד. Den Schüler, Lehrling und Lehrmeister; den Bogt, Beamten und Berwalter; den Reiter nebst seinem Rosse, den Hausvater sammt seiner Familie, den Jüngling und den Greis, den Bauer nebst seinem Gespanne, den Reichen nebst seinem Liebling, den Miethling und den Miether, den Abnherrn sammt Enkel und Urenkel, den Herrn und seinen Slaven. Alle sanken sie in die Gruft, der König mit Allem, was er mit sich geführt.

Er hat mitgeführt Egyptens sämtliches Heer, und alle kamen in Feuersnoth, in Wassergefahr.

Vom Gauche deines Zornes thürmten sich Wasser empor!

לכדו. Die Fluthen wurden zur Beste, die Wasser erstarrt wie Stein. Es wurde ein Weg gebahnt, und Wände erhoben sich auf beiden Seiten. Die Könige der Erde sahen's mit Beben und

מְלָאָה יְמִינָךְ. חֵיל וַיִּשַׁע
לְהַמוֹנֶיךָ. בְּנוֹאֵי וְנוֹקָם
לְשׁוֹמְנֶיךָ. בִּי תִמְכָּה יְמִינָךְ:

חזן יְמִינָךְ הַגְּבֵרָה שׁוֹנְאֵיךָ
לְהָרוֹם. וְאוֹתֵי בְּאַמוּנָה לְאָרוֹם:

קהל וְבָרַב גְּאוּנָךְ תִּהְרָם:

ע"ס תשר"ק.
תִּלְמִיד לֹאֲמַד וּמִלְמִדוֹ.
שׁוֹמֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ. רֶכֶב
סוֹסוֹ וּפָרָדוֹ. קָרוֹב וְגֵאֱלוֹ
וְדוֹדוֹ. צַעִיר וַיִּשִׁישׁ וּמְכַבְּדוֹ
פוֹעֵל וְאֶכֶר וְצַמְדוֹ. עֶשִׂיר
וְרַעוּ וְיָדִידוֹ. שְׂכִיר וְשׂוֹכֵר
וּמְשַׁחְדוֹ. גֵּרִיב וְגִינּוֹ וְנִבְדוֹ.
מְשַׁרְתָּ וְאֶרְוֹנוֹ וְעַבְדוֹ.
לְאֶבְדוֹן הַיּוֹרֵד כְּבוֹדוֹ.
הַפֹּרַע וְכָל תְּבֵאָה בְּיָדוֹ:

חזן בְּיָדוֹ כָּל חֵיל מִצְרַיִם. בָּאוּ
בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם:

ק וְבָרוּחַ אֶפְיָךְ גַּעַר מוֹמִים:

לְכָרוּ פְּנֵי תְּחוּמוֹת. בְּאֶבֶן
נִתְחַבְּאוּ מִימּוֹת. יִשְׂרָוּ
מְסֻלוֹת רָמוֹת. מִירוֹת
גְּבוּהוֹת כְּחוּמוֹת. חָזוּם ו
מְלִכֵי אֲדָמוֹת. זָעוּ וְנִתְפַּלְצוּ:

schrecklichem Entsetzen, und beteten den Allmächtigen an, der solche Allgewalt ausgeübt, der an seinen Feinden sich so gerächt, der mächtig dem Kriege gesteuert, und auf der Erde solch eine Umwälzung herbeigeführt! Ihm erschollen liebliche Lieder.

Liebliche Lieder, Dankgesänge ertönten ihm, als er den Feind dahin gestreckt.

„Ich verfolge sie!“ sprach der Feind.

אויבים. In getheilten Haufen, angeeifert von der Mitter (Pharaoh) Schmeichelworten, lauerten die Feinde; aber der Helden Held, der mächtige Wunderthäter, zertrat sie, wie in einer Kelter; schlug sie mit tödtenden Plagen, und rieb allmählig sie auf. Die stolzen Lanzenräger mit Schwert und Geschosß umgürtet, fielen in Schlingen, für sie gelegt, und tranken den Wein, den der göttliche Zorn für sie gemischt. Du dachtest an den Eid des Bundes, und wurdest Israels Beste, zur Zeit der Noth.

Zur Zeit der Noth standest du ihnen bei, und stürztest ihre Quäler in wilde Fluthen.

Du bliesest mit deinem Sauche, das Meer bedeckte sie.

י. Die Fluthen thürmten sich, die Wogen schlugen ihnen über's

שחרית ליום שביעי של פסח

בְּאִימֹתַי. וְנָתַנּוּ לְאָרֶץ
רוֹמְמוֹתַי. הַנּוֹרָאִים עוֹז
וְתַעֲצוּמוֹתַי. דְּקָדְקוּ בְּצָרִים
נִקְמֹתַי. גָּבַר וְהַשְׁבִּירַת
מִלְחָמוֹתַי. בְּאֶרֶץ שָׁמַיִם
שְׁמוֹתַי. אֲדַרְוֶהוּ שִׁירוֹת
נְעִימוֹתַי:

חזן נְעִימוֹתַי לְשִׁבְחִי וְלַעֲדוּתִי.
בְּהַפִּילוֹ צָר לְגִדְוָתִי:

קהל אָמַר אוֹיֵב אֲרַדְוֶה:

מיוסד ע"פ א"ב.
אוֹיֵבִים נִחְלְקוּ לְכַתּוֹת.
בְּהַשָּׂאת פֶּתֶן לְפִתּוֹת גְּבוּר
הַמַּפְלִיא אוֹתוֹת. דְּרָכֶם
וּבְעֵטֶם בְּגִתּוֹתַי. הַכֶּם
בְּתַחֲלוֹתַי מִיתּוֹת. וְכֹלֶם
בְּנִגְףִי לְכַתּוֹת. זָרִים עוֹרְכֵי
הַגִּיתּוֹת. חַגּוּרֵי חֲרָבוֹת
וְקִשְׁתּוֹת. מוֹרְפוֹ בְּמַכְמוּרֵי
רִשְׁתּוֹת. יוֹן תַּחֲמָה לְשִׁתּוֹת.
כּוֹכְרֵי שְׂבוּעַת בְּרִיתּוֹת.
לְצָרָה נִשְׁגַּבְתָּ לְעֵתוֹת:

חזן לְעֵתוֹת בְּצָרָה גִּמְצַאתָ לָמוֹ.
וּבְעֵזִים הַשְּׁלַכּוּ צְרִימוֹ:

קהל נִשְׁפַּת בְּרוּחֲךָ כְּסִמּוֹ:

מי יִם סוּף הוֹצֵפוּ.

גְּבִיחֵם לְרֵאשֵׁם צָפוּ.

Haupt; sie drückten die Feinde, und spülten sie mit schäumender Wuth in des Abgrunds erglühete Tiefe. Mit Qual beladen wurden sie hin und her geschleudert, und sahen hier ihr schimpfliches Ende, ihren Untergang im Spiele der Wellen.

Im Spiele der Wellen fanden sie ihren Untergang, da erscholl die Stimme der Befreiten:

Wer ist unter den Mächten,
o Ewiger, wie du? —

שׁוֹמֵר. Ja, er ist Allbeherrscher, allgewaltig, furchtbar, und selbst denen, die um ihn sind, schrecklich! Er hat seinen hohen Wohnsitz gebauet über jenes Gewässer, und horcht und nimmt der Niedern Gebete an. Er ist verherrlicht von den himmlischen Verkärten, gerühmt im Heiligthume. Der Erde Säulen wanken, wenn er droht! sein Befehl wird schleunig vollzogen! Seine Zahllosen enden schnell ihre Sendung! er ist ein eifervoller Rächer der Frevelthaten, und schleuniger Helfer in der Noth.

In der Noth warst du Schutz und Zuflucht ihnen; ihre Augen sahen Lust an ihren Quälern.

Du neigtest deine Rechte
hin — sie versanken!

סְלִיחַ צָרִים וְנִשְׁטָפוּ עֲבָרָה
וְזַעַם נֶאֱפָפוּ. פְּחִים לְרַגְלָם
רְזוּקָפוּ. צִרִים אֲחֻזִּים
וְנִהְדָּפוּ. קָלְעוּ נַפְשָׁם וְנִגְפוּ.
רְאוּ וּפְנִיָהֶם חָפוּ. שָׁבְרוּ
עֲצָמוֹתָם וְשָׁפוּ. הִנּוּפְרָה
שׁוֹא הַיָּנְפוּ:

חֵן הַיָּנְפוּ וְהוּמְכוּ חֲלָלִים. וְקוּל
הַשְּׁמִיעוּ גְּאוּלִּים:

קֹהַל מִי כַּמְכָּה בְּאֱלִים:

מיוקד ע"ס ס"ח כחם שמעון בר יצחק.

שְׁלִיטַחְסִין וְנוֹרָא. מְאֹד
סְבִיבֵי נִשְׁעָרָה. עֲלִיּוֹת
בְּמִים קָרָה. וְשׁוֹמֵעַ וּמְאֻזִּין
עֲתִירָה. נְעַרְץ בְּקִדּוּשֵׁי
טְהָרָה. בְּקֹדֶשׁ נֶאֱדָר
לְפָאֲרָה. רוּפֵף עֲמוּדִים
בְּגִעָרָה יְרוּץ דְּבִרוּמְהָרָה.
צְבֹאוֹתָיו אֵין לְשַׁעָרָה.
חָשִׁים בְּמִשְׁלַחַתוֹ לְמַהָרָה.
קְנוֹזֵי וְנוֹקֵם בְּעֲבָרָה.
וּמְחִישׁ עֲזָרָה בְּצָרָה:

חֵן בְּצָרָה גְּנָתָם וְהַפְּלִטְמוּ.
וּבְפֹרְכֵיהֶם רְאוּ עֵינֵימוּ:

קֹהַל גְּטִית יְמִינָךְ הַתְּבַלְעָמוּ:

תהום. Der Abgrund schleuderte sie auf des Meeres Ufer hin, hier sah dein Volk die Leichname der Unverschämten hingestret. Das Erdreich bebte verzagt zurück und verweigerte ihnen eine Grabstätte. Es äußerte laut seine Besorgnisse für Vorwürfe, die ihm einst zur Zeit des jüngsten Gerichtes gemacht werden könnten, wenn es zur Verantwortung sollte gezogen werden. Es erinnerte sich des Fluch's, welcher die Erde getroffen, als sie einst Abel aufgenommen. Da winktest du ihm mit deiner Rechten zu, nun trat es herbei.

Es trat herbei und verschlang das hingeworfene Volk, während deine geliebte Nation das Meer durchzog.

Nun führtest du mit deiner Gnade dies Volk.

לא. Nicht wegen ihres Verdienstes, aus bloßer Guld, zeigtest du allen ihren Feinden, wie du ihnen mild und gnädig seiest. Du dachtest an das, was du ihren Voreltern eidlich verheißten, und befreitest sie von ihren Bedrückern. Zogest mit einer Wolkensäule vor ihnen her, führtest und leitetest ihre Stämme, machtest ihnen deine Gesetze kund, übtest mächtige Thaten

שחרית ליום שביעי של פסח

ע"ס תשר"ק:

תהום זרקו ליבשת. שור
זו בפגרי חשופי שרת.
רועדת תבל ומרגשת.
קברם אינה מבקשרת.
צוחרו ופתחה בארשת.
פחדה מהכלם בבושת.
עת לדין מתבקשת. שוח
מה רוחשת. נזכרת הבל
ונרעשת. מקדם נאדרת
ונחלשת. בראותה ימינד
מאששת. או ערבה לגשת:
חזן לגשת לבלוע אום הלזו.
וידידים עברו וגזו:

קהל נחית בהסדך עם זו:

לא כמעשה ידיהם. כי
אם בהסדך עליהם. ידעת
לכל אויביהם. טובך
וחסדך עליהם. חוק
שבועת אבותיהם. זכרת
לפרותם ממעניהם.
ובעמוד ענן לפניהם.
חולכת ונהלת שבטיהם.
דתך הודעת להם. גבורות
פעלת למעניהם. בעשותך

aus, ihretwegen, furchtbare Wunder vor ihren Augen, daß alle erbebten, die es vernahmen.

Die sie vernommen, zagten, und Schrecken und Entsetzen ergriff sie. Völker hörten es und bebten.

אותות. Zeichen, Wunderthaten hast du ausgeübt, als du die Unterdrückten aus der Sklaverei befreitest; mit mächtigem Arme erlösetest du, die dir vertrauten; riefst Freiheit zu, deinen Schüligen, führtest sie freudig heraus mit großem Reichthume der Egypter und ihrer Frohnbeamten, die ihre Macht zermalmend niedertraten. Die Söhne von Pasroß ertranken, versanken, das Meer umhüllte sie. Schnell wie Flammen über dürres Genist, verbreitete jetzt ein Schrecken sich, über alle Gotteslästerer.

Alle Gotteszürner saßen nun einsam und verstummt, denn die Feinde alle werden nun von der Erde vertilgt.

Plötzlich erschrecken die Stammherren Edom's.

אלוה. Die Stammherren von Edom und Moab, trauerten in banger Besorgniß; Kanaan's Bewohner saßen nachdenkend

נוראות לעיניהם. אפפו
חתת כל שומעיהם:

חזן שומעיהם משמנם ירזון +
ובעתה ופלצות יאהזון:

קהל שמעו עמים ירגזון:

מיוסד ע"פ א"ב עד אות מ'.

אותות ומופתים ונסים.
בהוציאך מפרך אנוסים.
גאלת בזרוע חוסים. דרור
קראת לעמוסים הוצאתם
ברכוש ששים. וינצלו את
ארץ חנסים. זרונים ושרי
מסים. חילם ברגלם
רמוסים. טבעו וצללו
פתרוסים. ימים עליהם
מכסים. בקרוח יאש
המסים. לבשו חרדות
מכעיסים:

חזן מכעיסים ישבו בקרד לדום.
פי גברתו צרים | מהדום:

קהל
אז נבהלו אלופי אדום:

מיוסד ע"פ א"ב:

אלופי אדומים ומואבים.
ברעדה ובראגה כואבים.
גרי כנען היושבים. דומי

über Lehabim's Sturz. Wie ist es gefallen das mächtige, hochgerühmte Volk, dem alle Reiche zinsbar waren! Da liegt es zertrümmert und entstellt, wie erloschener Flachs, und da unter den Fluthen tief, vom Kiesel bedeckt. — So dachten sie, und ahnten auch ihren Fall; sie sahen den Tag der Bestrafung in der Nähe.

Der Nähe und der Ferne hatte sich der Schrecken bemeistert! Der Allmächtige hatte den Untergang Aller bestimmt.

Angst überfiel sie.

Die Völker - erbeben als du dich erhobst; die Fürsten und Weisen standen betäubt, legten die Hand auf den Mund, und verstummten; Kummer und Betrübniß deckte ihr Angesicht. Der Egyptianer Unglück machte ihnen bange, Angstweh ergriff sie; sie sahen wie deine Erforenen schnell heran zogen, wie sie von dir, Allmächtiger, geführt, geleitet werden nach jenem Hause, des Ewigen Residenz.

Eine ewige Wohnung hattest du deinen Geliebten verheißten, und sie auf Adlersfüßten dahin getragen.

בְּמַפּוֹלֶת לְהַבִּים. הַגּוֹי
הָעֶזְהָחֲשׁוּבִים. וּמַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר־יָשְׁבוּ בָּם. מְשִׁיבִים
זְעוּכִים רְמוּסִים וְנִסְחָתִים.
חֲשׁוּכִים וּכְפֹשְׁתָּהּ כְּבִים.
טְבוּעִים בְּגַלֵּי רְהָבִים.
יִמְתְּקוּ לָמוֹ רְגָבִים. כְּמוֹ
כֵּן גַּם הֵם נִחְרָבִים. לְיוֹם
הַזְכָּחָה קְרוּבִים:

חזן קְרוּבִים וּרְחוּקִים אֶחָזוּ
בְּעֵתָהּ. וְצוּר עֲתָדָם לְמַחֲתָהּ:

קהל תִּפְּלָה עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ:

מְרוֹמְמוֹתֶיךָ נִדְרֵי עַמִּים.
נִזְאוּ שָׂרִים וְחַכְמַיִם.
שָׁמוּ יָד לִפְהָ וְנִאֲלָמִים.
עֲגוּמִים בְּפָנִים נִזְעַמִּים.
פֶּן יִקְרָאם בְּעֵנְמִים. צִירִים
אֶחָזוּם. מִמַּתְקוֹמְמִים.
קְרוּאִים וְלִקְוֵהִים.
מִעַמִּים. רָצוּ וְנִמְשְׁכוּ
מִשְׁלָמִים. שְׂדֵי הוֹלִיכֶם
שְׁלָמִים. תִּרְגְּלֶם נִשְׁאָם
לְבֵית עוֹלָמִים:

חזן עוֹלָמִים הַנְּחַלְתָּ לְסִגְלָתְךָ.
וּכְנֶשֶׁר נִשְׁאָתָם בְּאֶבְרָתְךָ:

Du hast sie dahin gebracht
und eingepflanzt, in dein
Erbgebirge.

ארבעה. Bieren legte Gott den
Namen „Erbe“ bei, die er mit
Wohlwollen und Liebe aufge-
nommen: Dem gelobten Lande,
dem heiligen Tempel, dem gött-
lichen Gesetzbuche und denen,
die es angenommen. Laßt uns
heute fröhlich sein! An diesem
Tage hat er einst sein geliebtes
Volk erlöst; er wird es abermals
erlösen!

Er wird es abermals erlösen,
zum Zeitpunkte, den er sich aus-
ersehen.

Der Ewige wird immer
und ewig regieren.

מלוכה. Sein ist das Reich und
die Macht! Wir werden einst be-
tend wieder hinknieen, dort zu
seiner Füße Schemmel! O ewige
Wonne! Er nimmt uns einst mit
Liebe wieder auf, schafft seine
Widersacher hinweg; und läßt
seine Schafe unter seinem Schat-
ten weiden; er bricht die Macht
der Frevler und zeigt ihnen seine
Hoheit und Allgewalt! Dann
wird Alles einstimmig ihn allein

קהל תביאמו ותטעמו בהר
גהלתך:

מיוסד ע"ס א"ב:

ארבעה נקראו גהלה.
בחפץ ובאהבה כלולה.
גבול ארץ המעלה.
דירת בנין זבולה. הנתונה
מימין הגדולה. ומקבליה
ברחת וחילה. זה היום
נגילה. חרות המצוי
לסגלה. מרודים עתה
בגולה. יזמנו ליום גאלה.
כאשר שמע לעגלה.
לאויביו יעשה כלה:

חזן כלה ונחרצה להרעד.
ביום פי אקה מועד:

קהל יי ימלך לעלם ועד:

מלוכה וגבורה שלו.
גשתחנה להרום רגלו.
שמחת עולם בהגדילו.
ערי באהב בהגדילו.
פנור אויב ולהשפילו.
צאנו לרעות בצלו. קרנות
רשעים בהפילו. רוממותיו
להגיד וחילו. שכם אחד

anbeten: die Erde und was sie füllt, ihn allein hochpreisen.

Hoch preisen sie seine Einheit: Der Ewige regiert, froh ist die Erde!

Der Ewige wird König sein der ganzen Erde!

עו. Dann wird sein heiliger Name vollkommen, so wie er vorgeschrieben, auch ausgesprochen werden; sein Reich wird dann erhaben, sein Thron unerschüttert stehen. Er wird mit den Schofarstürmen, wird sich Zion's annehmen, die Königsstadt in ihrer Pracht und Majestät wieder erbauen, die Zerstreuten Israels aus allen Enden der Welt sammeln und einführen in das Haus seiner Majestät. Dort werden wir seinen Ruhm besingen, seine unendliche Gnade und Güte. Er selbst wird seine Gemeinde lehren das Recht, seine Majestät wird in ihrer Mitte residiren.

שחרית ליום שביעי של פסח

לְעִבּוֹד לֹא. הַבֵּל וּמְלוֹאָה
לְהִלְלוֹ:

חֲזֹן לְהִלְלוֹ יְחִידוֹ לְהַעֲרִיץ
יְיָ מֶלֶךְ תְּגַל הָאָרֶץ:

קֹהֵל וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ:

מיוקדע"ס שכנ"ס שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

שֵׁם יִקְרָא כְּכַתְיבְתוֹ.
מִחֲצִיּוֹ תִתְמַלֵּא תִיבְתוֹ.
עוֹד תִּתְנַשֵּׂא מַלְכוּתוֹ.
וְכִסְאוֹ יִכּוֹן בְּמִלְאָתוֹ.
נְכֹדֵי שַׁעִיר בְּרוֹכּוֹתוֹ.
בְּאוֹיְבָיו יִתֵּן וּנְקַמְתוֹ. רְבוֹת
מוֹפְתֵי גְבוּרָתוֹ. יִתְקַע
בְּשׁוֹפָר בְּסַעֲרָתוֹ. מִזֶּן צִיּוֹן
יִקְנֵא בְּקִנְאָתוֹ. חֵיֵת קִנְיָה
בְּגַעֲרָתוֹ. קִרְיַת מֶלֶךְ
בְּבִנוֹתוֹ. חֵבִיוֹן עֲזוֹ
וְתִפְאָרָתוֹ. זְרוֹיִם בְּקִצְוֵי
אֲדָמָתוֹ. קְבוּצִים בְּבֵית
תִּפְאָרָתוֹ. וְשֵׁם נְשׂוֹרֵר
תִּהְלֵתוֹ. אֲזוּמֵן חֶסֶדוֹ
וְצַדִּיקָתוֹ. מוֹרֵה צַדִּיק
לְעַדְתוֹ. בְּתוֹכְכֶם יֵצִיב
שְׂכִינְתוֹ:

Residiren wird unter uns seine Majestät, er wird uns zu einem einzigen Volke machen, dann wird der Ewige einig, und sein Name einig sein.

ובכן. Nun soll zu dir empordringen, die Verherrlichung, denn du bist Israel's Heil und Hilfe!

חסדי. Ich will die große Schuld des Herrn, den Ruhm des Ewigen preisen, da er so viele Güte uns, so große Güte dem Hause unserer Väter erwiesen. Durch sein Erbarmen und seine gränzenlose Schuld ließ er so Vieles uns angedeihen. Sie sind ja nun mein Volk, sprach er, sind Kinder ohne Falsch, mir getreu; Kinder meiner Getreuen, Söhne meiner Erprobten. Aus allen Trübsalen half er ihnen, als fühlte er ihr Leiden selbst. Sein Engel stand dem Volke immer bei, und überall, wohin sie getrieben wurden, entzog er ihnen seine Güte nicht. Sie wurden nicht von ihm verworfen, nicht dem Verderben preisgegeben. So wurden ihrer Siebzig anfangs nach Egypten

חזן שְׁכִינְתוֹ עִמָּנוּ לְהִתְאַחֵד.
וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד:

קָהַל בַּיּוֹם הַזֶּה יְהוָה יי
אֶחָד. וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה בִּי
אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק

חֲסָדֵי יי אֶזְכִּיר תְּהִלּוֹת
יי. בַּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ
יי. וְרַב טוֹב לְבֵית אֵיתָנוּ.
אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַחֲמָיו
וּכְרוֹב חֲסָדָיו לְעֵינַי.
וַיֹּאמֶר אֵל עַמִּי הַמְּדָה
וּבְנֵי. בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ
נְאֻמָּי. בְּנֵי אֲמוּנֵי בְנֵי
בְחוּנֵי. וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ
מִיגוֹנֵי. בְּכָל צָרָתָם לוֹ
צָר בְּעֵינָי. וּמִלֵּאךְ פָּנָיו
הוֹשִׁיעַ הַמוּנֵי. בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחַמְלָתוֹ גְּאֻלָּם מִמַּעַנֵי.
וַיִּנְטְלֵם וַיִּנְשְׂאֵם עַד הַנְּהַ
עוֹרְנוּ יי: וְלֹא הִסִּיר חֲסָדוֹ
מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם גְּלוּתָם.
וְלֹא מֵאַסֶּם וְלֹא גְעָלָם
לְכַלּוֹתָם. גָּלוּ תְּחִלָּה
לְמִצְרַיִם בְּשִׁבְעִים

vertrieben, sie vermehrten sich hier und nahmen zu, in großer Menge. Nun beschlossen die Ägypter, sie durch List auszurotten, ihr Herz wurde umgewandelt, jenes Volk zu hassen, und es in Hinterlist durch Arbeit zu quälen; sie trieben sie zur Arbeit mit aller Strenge an, man setzte über sie Beamte, um sie zu unterdrücken. Hier riefen sie zum Ewigen in ihrer Noth, ihr Wehklagen stieg zur Wohnung des Herrn gen Himmel, er schickte ihnen Helfer, um sie von ihrem Drucke zu befreien, er sandte Moses und Aaron, die er hiezu erkoren. In Ägypten ließ er Zeichen und Wunderstrafen zeigen, ihre Weiher sammt den Flüssen umwandelte er in Blut, auch alle Wasser wurden Blut, daß ihre Fische alle starben. Er sprach — und Schwärme von Gewild und Ungeziefer füllten ihr Land. Er ließ von allerlei Gewild sie verderben, und Krokodille sie verzehren. Er gab dem Erdkrebß ihr Gewächs, dem Heuschreck ihre Früchte hin; sie fraßen

שחרית ליום שביעי של פסח

נַפְשׁוֹתָם. וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ
בְּמֵאד מְאֹד לְהַרְבוֹתָם.
וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוּטִים
לְהַשְׁחִיתָם. הִפְךָ לָבָם
לְשֵׁנָתָם. וּלְהַתְנַבֵּל
בְּסִבְלוֹתָם. וַיַּעֲבִירוּם
בְּפֶרֶךְ בְּכָר עֲבוֹדָתָם.
וַיִּשְׁיִמוּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי מִסִּים
לְעַנּוֹתָם. וַיַּצַּעְקוּ אֶל יי
בְּצַר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתָם.
וּלְמַעַן קָדְשׁוֹ הַשְׁמִימָה
עֲלֵתָהּ שׁוֹעֵתָם. וַיִּקָּם
לָהֶם מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעֵמוּ
מִצָּרָתָם. שְׁלַח מִשְׁרָה
וְאַחֲרָיו אֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם
וּבְשֵׁלֵי חוֹתָם. וְשָׂם
בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו
לְהַרְאוֹתָם. וַיִּהְיוּ לָדָם
יְאֹרֵיהֶם וְכָל נְהַרוֹתָם.
הִפְךָ אֶת מֵימֵיהֶם לָדָם
וַיִּמְרָ אֶת דְּגָתָם. אָמַר
וַיָּבֵא עָרֵב וּכְנִים בְּכָל
עֲפָרוֹתָם. וְשִׁלַּח בָּם
עָרֵב וַיֹּאכְלֵם וַיַּצְרִידֵם
וַתִּשְׁחִיתָם. וַיִּתֵּן לְחַסִּיל
יְבוֹלָם וּלְאַרְבֶּה תְּבוֹאָתָם.

alles Kraut im Lande und alle Frucht der Felder; ließ den Hagel ihren Weinstock tödten, und ihre Feigenbäume durch Frost. Ihr Vieh gab er dem Hagelschlag, Raubvögeln ihre Lebensmittel preis. Ließ seinen Grimm über sie los, Wuth, Zorn und Angst. Sandte, sie zu schrecken, Schaaren böser Engel über sie! versagte dem Tode ihr Leben, ihre Seele, nicht. Schlug alle Erstgeburt Egyptens, die Erstlinge ihrer Jugendkraft. Führte sein Volk heraus, reich an Silber und Gold, kein Schwächling war im ganzen Lager, Furcht fiel über die Egypter, so daß ihr Auszug sie freute. Er bereitete zur Decke eine Wolke, des Nachts, zur Leuchte, ein Feuer aus. so führte er sein Volk mit Wonne, seine Auserwählten in vollem Frohlocken aus. Sie rückten von Ramses nach Sukoth, von Sukoth nach Etham und von da nach Pi = Hachiroth vor, und schlugen zwischen Migdol und dem Meere, Baalzephon gegenüber, ihr Lager auf! Baalzephon war das einzige Gözenbild, welches von allen Gözen den Egyptern übrig geblieben. Der Herr

וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם
 וְכָל פְּרֵי אֲדָמָתָם. וַיַּהַרְוֶה
 בַּבָּרָד גַּפְנֵם וּבְחֲנָמֵי
 שְׂקֵמְתָם. וַיִּסַּגֵּר לַבָּרָד
 בְּעֵינֵיכֶם וּלְרֵשָׁפִים חַיֹּתָם.
 וְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ
 עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה
 לְהַבְעִיחָם. וּמַלְאֲכֵי
 רָעִים הָיוּ בְּמִשְׁלַחְתָּם.
 וְלֹא חָשַׁד מִמּוֹת נַפְשָׁם
 וַחַיֹּתָם. וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר
 בְּמִצְרַיִם וְאוֹנֵי רֵאשִׁיתָם.
 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַיֹּאֲזֶן
 כּוֹשֵׁל בְּמַחְנוֹתָם. נָפַל
 פַּחַדָם עַל מִצְרַיִם וְשָׁמְחוּ
 בְּצֵאתָם. פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּךְ
 וְאֵשׁ לְהָאִיר אֶפְלָתָם.
 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּחִירֵיו
 בְּרִנָּתָם. וַיִּסְעוּ מִרַעְמֵסֶם
 לְסִכּוֹת וּמִסִּכּוֹת לְאַתָּם.
 וּמֵאַתָּם לְפָנָי פִּי הַחִירוֹת
 הָיְתָה חֲנִיָּתָם. בֵּין מִגְדֹּל
 וּבֵין הַיָּם בְּאַמְצֵיחָם.
 לְפָנָי בַּעַל צְפוֹן הַנִּשְׁאָר
 מִכָּל אֱלֹהֵי פְחֹזוֹתָם.
 וּלְמַרָה נִשְׁאָר הוּא כְּדֵי

ließ es darum stehen, um sie mehr zu reizen und irre zu führen, damit sie im Eifer sagen mögen: Dieses sei, weil es zu furchtbar, nicht wie seines Gleichen, vertilgt worden. Hier ruhten sie am dritten Tage von ihrem Marsche aus, bereiteten am vierten ihre Geräthe, und brachten ihr Vieh in's Geschirr. Dort sprachen ihre Begleiter: „Ihr habt nun das Ziel erreicht, das die Zoaniter euch vergönnt, daß ihr wollet auf drei Tage reisen, und dann zurück zur Arbeit kehren!“ „Wir sind — sprachen die erlösten — nicht durch ihre Gunst, vielmehr durch starke Macht, gegen ihren Willen, ausgezogen.“ „Wollet, oder wollet nicht — sprachen Jene wieder — am Ende müßt ihr pünktlich doch dem Befehl des Königs folgen!“ Einige aus Israel fielen über sie her, verwundeten und tödteten einige. Jene flohen zu Pharaoh, erzählten was ihnen begegnet, sogleich änderte sich Pharaos und seines Rathes Gesinnung, sie beschloffen, Israel nachzusetzen. Was haben wir ge-

להשיאם ולהטעותם. שיאמרו קשה יראתם שלא לקתה כמותם. שם חנו ביום השלישי לנסיעתם. וברביעי מתקנים בליהם ומציעין בהמתם. ואמרו להם והאוקטורין במלתם. הנעתם תחום אשר קבעו לכם צוענים בטובותם. אשר אמרתם דרדו שלשת ימים נלך ונשוב לעבודתם וגאולים השיבו לא יצאנו ברשותם. כי אם ביד רמה בעל כרחם שלא בטובותם. והם ענו רוצים ולא רוצים איש כפי שיתתם. סופכם לקיים דבר מלכות ולא לעבור על דעתם. ועמדו עליהם והכום ופצעו והרגו מקצתם. והם הלכו והגידו לפרעה כל קורותם. ויהפך לבו ולבב עמו לרדוף אותם. ויאמרו מה זאת עשינו

than? — sprachen sie — sie staunten ob ihrer schmähhlichen Verblendung, und sprachen: „Sene sind verirrt, sie verkennen ihren rechten Weg, laßt uns ihnen nachziehen, wir werden sie im Elend finden.“ Pharao, um Sene anzueifern und zu überreden, bespannte selbst seinen Wagen, und riß sein ganzes Heer durch Schmeichelworte hin. „Andere Könige — sprach er — folgen ihrem Heere nach, ich aber will an eurer Spitze streiten; andere Könige nehmen der Beute besten Theil, ich aber theile gleich mit euch, selbst die köstlich geschmückten Gewänder. Auch öffne ich meine Schätze euch, nehmet alle Kostbarkeiten hin.“ Auf der Stelle zogen mit willigem Herzen Alle, in voller Rüstung aus. Sechshundert auserlesene Kriegswagen nahm er, wohl ausgerüstet, auch alles Gespann Egypten's zur Hilfe mit, und sie holten sie ein, am Meere gelagert. Als diese nun die Feinde angerückt kommen sahen, überfiel Angst und Bestürzung sie; sie schrien in Andacht,

וַיִּשְׁמוּ עַל עֵקֶב בְּשָׂתָם.
 וַאֲמָרוּ נְבָכִים הֵם וְעַבְמוּ
 אֲרָחוֹתָם נִרְדְּפָה אַחֲרֵיהֶם
 וַנִּרְאֶה בְרַעְתָּם. וַיֹּאמְרוּ
 אֶת רִכְבוֹ בְּעֶצְמוֹ כְּדִי
 לְזַרְזֵם וּלְפַתּוֹתָם. וְאֶת
 עֲמּוֹ לָקַח עֲמּוֹ בַדְּבָרִים
 לְרַמּוֹתָם. דָּרָךְ מַלְכִים
 לְהַתְנַהֵג אַחֲרֵי חֵילוֹתָם.
 וְאֲנִי אֶקְדִּים רֵאשׁוֹן
 לְהִלָּחֵם בְּמִלְחַמְתָּם. דָּרָךְ
 מַלְכִים לְטוֹל חֵלֶק רֵאשִׁית
 בְּזוֹתָם. וְאֲנִי אֲשׂוּהָ עִמָּכֶם
 בְּשָׁלָל צְבָעֵי רִקְמָתָם.
 וְעוֹד אֶפְתַּח מְאוֹצְרוֹתַי
 וַיִּקְחוּ כָּל שְׂכִיזוֹת חַמְדָּתָם.
 מִיַּד יֵצְאוּ כָּלֶם בְּלֵב שָׁלֵם
 וְעָרְכוּ מַעֲרְכוֹתָם. וַיִּקַּח
 שֵׁשׁ מְאוֹרֹת רֶכֶב בַּחֹר
 עִם כָּל כְּלֵי מִשְׁחֵיתָם.
 וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם עִמָּהֶם
 בְּעֶזְרָתָם. וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם
 חוֹנִים עַל הַיָּם בְּמַקְהֵלוֹתָם.
 וַנִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַרְאוּ
 צָרִיהֶם בְּקִרְבָּתָם. חֵיל
 וַרְתָּת שָׁם אַחֲזָתָם. וַיַּעֲקוּ

nach Art und Weise ihrer Väter. Ihr mächtiger Erlöser und Rächer hörte ihr Wehklagen und sah ihre Noth. Er half und erlösete, um seiner selbst willen, sie. Dem Lichtglanze gegenüber fuhren Hagel und Feuerblitze; er warf Pfeile und zerstreute sie, schoß Blitze ab und führte sie irre. Er fuhr das Schilfmeer an, und — gleich ward es trocken, er führte in der Tiefe wie auf gebahntem Wege sie. Hier stellten die Stämme Gottes am Meere sich, der Ordnung nach es zu durchziehen. Benjamin, der Jüngste, führte an, die Fürsten Jehuda's im Purpurgewande; sie zogen alle auf trockenem Pfade durch mächtige Fluthen; diese dienten rechts und links bei ihrem Zuge zur Mauer ihnen. Einen Zügel legte der Ewige dem Kinne der Egyptianer an, um in Verwirrung sie im Wasser umzubringen. Er führte sie in beschwerlichem Zuge, indem die Räder sich vom Wagen trennten. Plötzlich strömte das Wasser zurück, überschwemmte Gespann und Reiter mit heftiger

בְּתַפְלָה וְתַפְשׁוּ אֲמָנוֹת
אֲבוֹתָם . וּגְוָאֲלָם חֶזֶק
וְנוֹקָם נִקְמָתָם . וַיִּרְאֵה
לָהֶם בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם .
וַיִּזְשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
וַיִּגְאֲלֵם מִצָּרָתָם . מִנוֹגֵה
נִגְדוּ עֲבִיּוֹ עָבְרוּ בְּרֹד וְאֵשׁ
גִּחְלָתָם . וַיִּשְׁלַח וַחֲצִי
וַיִּפְיֵצֵם וּבְרָקִים רַב
לְהַמּוֹתָם . וַיִּגְעַר בָּיָם
סוּף וַיִּתְרַב נִיּוֹ לֵיכֶם
בְּתַהוֹמוֹתָם בְּמַסְלָתָם .
וַשְׁבַּטֵי יְהוָה עָמְדוּ עַל הַיָּם
לִירֹד בִּירִידָתָם . וְשֵׁם
בְּנֵימִן צָעִיר וְרוּדָם וְשָׂרִי
יְהוּדָה רָגְמָתָם וְכָל־עָבְרוּ
בִּיבְשָׁרָה בְּמַיִם עֲזִים
נְתִיבָתָם . וְהַמַּיִם לָהֶם
חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם
בְּהַלִּיכָתָם . וְרָסָן מִתְּעָה
עַל וְלַחֲיֵי עֲנָמִים לְהַבִּיאֵם
בְּמַיִם לְכַלּוֹתָם . וּנְהַגֵּם
בְּכַבְדוֹת וַיִּסַּר אֶת אוֹפְנֵי
מִרְכָבוֹתָם . וַיִּשׁוּבוּ הַמַּיִם
וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת
הַפָּרָשִׁים בְּשִׁטְפָתָם .

Fluth. So stürzte Pharaoh und sein Heer in ganzen Schaaren in's Schilfmeer. Da umhüllten die Fluthen die Quäler, daß Keiner von ihnen übrig blieb. Die Lieb-linge aber zogen schnell hindurch und sahen die hingestreuten Leichname ihrer Feinde, und glaubten an des Ewigen Wort; stimmten für diese Rettung ihm Lobgesänge an. Wären alle Seen Dinte, alle Schilse Federn, alle Menschen Schreiber, und alle Länder Rollen, und alle Menschenhaare lobende Zungen, sie würden einen kleinsten Theil der mirjadensfältig erzeugten Wunderthaten nicht zu verzeichnen fähig sein, die der Herr diesem Volke, von seinem Entstehen an, erzeugte. Wo ist noch solch ein großes Volk, das durch Versuche erprobt worden? Oder hat eine Gottheit je es unternommen, sich aus der Völker Mitte ein Volk heraus zu nehmen, durch Versuchungen, Zeichen, Wunder und verheerende Kriege,

וַנְעַר פַּרְעֹה וְחִילוֹ בַיָּם
 סוּף וְכָל צְבָאוֹתָם. וַיִּכְסּוּ
 מַיִם צְרִיחֵם אַחַר מֵתָם
 לֹא נֹתַר בְּשְׂאֲרֵיהֶם.
 וַיִּדְרִימוּ עֲבָרוֹ וַגְּזוּ וַרְאוּ
 פְּגָרֵי שׂוֹנְאֵיהֶם בְּמַפְלְתָם.
 וַיֵּאֱמִינוּ בְּדַבְּרוֹ וַיִּשְׁירוּ
 תְּהַלְתּוּ בִישׁוּעֵתָם: וְאֵלֹ
 כָּל הַיָּמִים דְּיוֹ וְאַנְגִּמִים
 קוֹלְמוֹסִים. וּבְנֵי אָדָם
 לְבַלָּרִים וַיִּרְעוּת אֲרָצוֹת
 פְּרוֹסִים. וְכָל שְׁעֵרוֹת
 אָדָם פִּיזוֹת וּלְשׁוֹנוֹת
 מְקַלְסִים. אֵינֶן מִסְפִּיקוֹן
 לְחֶקֶר פְּלֹאוֹת וְנִסִּים.
 אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפֵי אֲלָפִים
 וְרַבִּי רַבְבוֹת הַנַּעֲשִׂים.
 אֲשֶׁר פָּעַל אֲדוֹן לְעַם ו
 מִבְּטֶן עַמּוּסִים. כִּי מִי
 גִּזִּי גְדוֹל אֲשֶׁר בְּנִסִּים ו
 מִתְּנוּסִים. אוֹ הַנְּסֹה
 אֱלֹהִים לָבֵא לְקַחַת לוֹ
 גִּזִּי מִקְרֵב שׁוֹסִים. בְּמַסּוֹת
 בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
 וּבְמַלְחָמָה נְהַרְסִים. כְּכָל

wie es der Herr aller Schöpfungs-
werke für uns gethan?

הסדי. Nie hörte noch Gottes
Güte auf, nie entziehet er sein
Erbarmen uns, täglich überhäuft
er uns mit Milde, er ist ein Gott,
der immer hilft. In Egypten
offenbarte er sich, uns zu erlösen,
in jeder Noth stand er mit seiner
Hilfe uns bei, verwarf uns nie,
wurde nie unser überdrüssig, und
strafte uns nie nach unserer Sün-
den Maß; immer hielt er seine
Hand über uns. In unserer Ge-
fangenschaft, in Schinear, eilte er
schnell zu unserer Hilfe herbei,
schlug seinen Thron in Elam auf,
uns zu Liebe. Er, unser Gott,
verließ uns nicht in unserer Skla-
verei, machte selbst unsere Feinde
uns gewogen, daß sie uns Nah-
rung reichten, und wieder erhoben
wir mit ihrer Hilfe das Haus
unserer Wonne. Als wir in Me-
schech wohnten, Nachbarn Kid-
ron's waren, ließ er unsern Ueber-
rest nicht untergehen, und in jedem
Lande der Fremde, stünde uns
der Herr nicht bei, wir wären
längst schon im Reich der Stille!
Dort sperrte Alles den Rachen
auf, uns zu verschlingen, Alles
belastete uns mit schwerem Joche,

שחרית ליום שביעי של פסח

אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ אֲדוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים:

חֲסָדֵי יי כִּי לֹא תָמְנוּ.
וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו מִמֶּנּוּ:
יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ. הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ. בְּמִצְרַיִם נִגְלָה
עֲבוֹר לִגְאֻלָּנוּ. וּבְכָל צָרָה
עִמָּנוּ רָהוּשִׁיעֵנוּ. לֹא
מֵאִסָּנוּ וְלֹא גָעַרְנוּ
לְכַלּוֹתָנוּ. וְלֹא עָשָׂה עִמָּנוּ
כָּלָה כַּחַטָּאתֵינוּ. וּבְכָל
עַתָּה יְדוּ נְמוּיָה עָלֵינוּ:
בְּגִלּוֹת שְׁנַעַר שָׁלַח
לְמַעַנֵינוּ. וּבְעֵילָם שָׂם
כֶּסֶף לְרַחֲמָנוּ. וּבְעַבְדוּתָנוּ
לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ. וַיֵּט
עָלֵינוּ חֶסֶד לְפָנֵינוּ שׁוֹבֵינוּ.
לְתַת לָנוּ מַחִיָּה וּלְרוֹמָם
בֵּית מֵאוּיָנוּ. גִּרְנוּ מִשָּׂדֶה
עִם קָדָר לְשַׁכְנֵינוּ. וְלֹא
עָשָׂה כָּלָה עִם שְׂאֵרֵיתָנוּ.
וּבְאֶרֶץ נִבְרִיָה כַּמַּעַט
שָׁכְנָה רוּמָה נַפְשָׁנוּ. לֹאִי
יי שְׁהוּרָה בְּעֲזֹרָתָנוּ. כִּי
בְכָל פֶּה אֶכְלוּנוּ לְהַדְיָקָנוּ.
וְעֵלָם הַכֶּבֶד הַקְּבִירוֹ

bis es dem Himmel endlich uns zu trösten gefallen hatte. Denn der Ewige ist unser Richter, der Ewige unser Gesetzgeber, der Ewige unser König, er unser Retter. Laß die Stimme der Erlösung in unfrem Lande erschallen, o Herr, sei uns gnädig, nur auf dich harren wir. Laß mit jedem Morgen neue Kraft, neues Heil aufblühen, nie werden wir von dir weichen; belebe uns wieder! Laß deine Herrlichkeit bald wieder in unfrem Lande weilen. Sende einen Friedensboten, daß alle unfre Wächter jauchzend ihre Stimme erheben. Erfülle uns an jedem Morgen mit deiner Guld, so rühmen wir dich, frohlockend unser Leben lang. Erfreue uns so lange Zeit, als du uns quälen liepest, laß unserer Hände Werk gelingen; laß uns deine Rechte beistehen, willfahre uns! Ziehe aus der Erdentiefe uns herauf; laß deine Hilfe uns erheben, dann loben deinen Namen wir, in einem Liede, und ehren dich hoch. Ja, Gott wird Zion's Helfer sein in unsern Tagen, wird aufbauen Jehuda's Städte, daß wir sie in Besitz nehmen, und seiner Knechte Samen, die Freunde seines Namens, sie bewohnen. Hebe aus

עֲלֵינוּ. עַד יַעֲרָה מִמָּרוֹם
רוּחַ לְנַחֲמֵנוּ. כִּי יִי שׁוֹפְטֵנוּ
יִי מַחֲזִיקֵנוּ. יִי מַלְכֵנוּ
הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. קוֹל גְּאֻלָּה
יִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ. יִי חַנּוּנוּ
לְךָ קוִינֵנוּ. הִיָּה זְרוּעֵם
לְבַקְרִים אֶף יִשׁוּעָתֵנוּ.
וְלֹא נִסּוּג אֶחָזֵר מִמָּךְ
וּתְחַיֵּנוּ. תִּמְהַר לְשִׁבְךָ
כְּבוֹד בְּאֶרְצֵנוּ: וַיָּבֵא
מִבְּשַׁר שְׁלוֹם לְבָשָׂרֵנוּ.
וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם לְרִנָּה כִּרְ
צוֹפֵינוּ. בְּבִקְרָה חֲסִדֶךָ
שִׁבְעֵנוּ. וּנְרַנְּנָה וּנְשַׁמְחָה
כָּל יְמֵינוּ. וְכִימוֹת עֲנִיתֵנוּ
שִׁמְחָנוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנּוּנוּ. וּמַתְּהוֹמוֹת
הָאָרֶץ תִּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ.
יִשׁוּעָתֶךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבֵנוּ.
וְנִהְלַלְהָ שִׁמְךָ בְּשִׁיר
וּנְגִידָתֵנוּ. כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ
צִיּוֹן בְּיְמֵינוּ. וַיְבַנֶּה עָרֵי
יְהוּדָה וּבָהֶם יוֹשִׁיבֵנוּ.
וְזָרַע עֲבָדָיו וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ
בָּהֶם יִשְׁכְּנוּ. וּמִבְּשַׁר

Baschan, aus Meerestiefen uns herauf; Befestige, o Herr, das Reich, das du für uns gestiftet; du, der du zum bessern Leben uns erhalten, der unsern Fuß nicht gleiten ließ, du erprobtest und läutertest wie Silber uns; hast uns verstrickt in Schlingen; unsern Lenden Lasten aufgebürdet, ließeſt Menschen fahren über uns, brachtest uns in Feuer- und in Wassergefahr, und führtest, gerettet, dann der Fülle uns zu. So begnadige und segne uns! Laß deine Freundlichkeit uns strahlen, spende Erleuchtung uns und erhelle unsere Dunkelheit. Blicke auf Zion, die Stadt unsrer Feste! — Ja, er wird sich dort zeigen, der Allmächtige, der Ewige unser Gott! Jerusalem's Trümmer hallen unsere Lobgesänge dann wieder, denn Gott rettet Zion, das Haus unsres Heiligthums; zeigt seinen heiligen Arm und rächet uns. Dann werden die Erdengränzen alle die Hilfe unsres Gottes sehen, wie er gleichsam selbst mit uns auszieht, unserm Volke einen gerechten Helfer schickt, den man nennen wird: „Herr unserer Gerechtigkeit.“ Dann wird im Heiligthume verherrlicht und geheiligt werden, mein Gott, mein König! Furchtbar zeigt du dich aus deinen Heiligthümern; dein

וּמִמְצוּלוֹת יָם עַתְּ תַעֲלֵנוּ.
 עֲזֵה אֱלֹהִים זֶו פַּעֲלֵת לָנוּ.
 הַשֵּׁם בַּחַיִּים נַפְשֵׁנוּ. וְלֹא
 נָתַן רַמּוֹט רַגְלֵנוּ. כִּי
 בַחֲנֻתֵנוּ כִכְסֵף לְצַרְפֵּנוּ.
 הִבֵּאתָנוּ בַמְצוּדָה שִׁמְתָה
 מוֹעֵקָה בְּמַחְנֵינוּ. הִרְכַּבְתָּ
 אֶנּוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ. בָּאנוּ בְּאֵשׁ
 וּבַמַּיִם לְרוּיָהּ תוֹצִיאֵנוּ.
 תַּחֲנֵנוּ וּתְבָרְכֵנוּ וְתֹאִיר
 פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ. תֹּאִיר נִרְנוּ
 וְתִגִּיהַ חֶשְׁכֵנוּ. חֲזֵה צִיּוֹן
 קְרִית מוֹעֵדֵנוּ. כִּי אִם שָׁם
 אֲדִיר יי אֲדוֹנֵנוּ. חֲרָבוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם יִפְצְחוּ רְנוֹנֵנוּ. כִּי
 נָחַם יי צִיּוֹן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ.
 חֶשֶׁף זְרוּעַ קָדְשׁוֹ לְנִקְוֹם
 נִקְמַתֵנוּ. וְרָאוּ כָל אֲפְסֵי
 אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
 בְּשׁוּבוֹ עִמָּנוּ מִגְלוֹתֵנוּ.
 וַיִּצְמִיחַ צֶמַח צְדִיק
 לְעֵדְתֵנוּ: וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ יי צְדִיקֵנוּ: וְאֵז
 תִּתְגַּדֵּר וְתִתְקַדֵּשׁ. אֱלֹהֵי
 מַלְכֵי בְּקוֹדֶשׁ. נוֹרָא
 אֱלֹהִים. מִמִּקְדָּשׁ קָדֵשׁ.

Wandel, Gott, ist Heiligkeit! Wer ist verherrlicht in Heiligkeit wie du? Du, der Schrecken der heiligen Erelim; dich preisen sie, heilig geschmückt, und beten dich an, auf dem heiligen Berge. Erelim und heilige Chaschmalim, preisen dich heilig, durchdrungen von heiligem Schauer; der Flügel der heiligen Chajoth rauscht wie die Stimme tobender Fluthen im Heiligthume; ihnen gegenüber erhebt sich im Heiligthum die Stimme der heiligen Ophanim; eine mächtige Donnerstimme, und eine leise heilige Stimme. — In Wechselchören rufen sie einander zu; diese fragen jene, und jene diese; diese stehen jenen gegenüber, und jene sind diesen zugewendet; hier ein Chor, dort ein Chor, und von diesem und von jenem erschallt das dreimal Heilig! —

אֱלֹהִים דְּרַבְּךָ בְּקֹדֶשׁ. מִי
כְּמוֹךָ נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ.
חֲנֻעַרְץ בְּאַרְאֵלֵי קֹדֶשׁ.
וַיְהַלְלוּךָ בְּחִדְרֵי קֹדֶשׁ.
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ בְּתֵרֵי הַקֹּדֶשׁ.
אַרְאֵלִים וְחַשְׁמַלֵי קֹדֶשׁ.
יִקְדִישׁוּ וַיַּעֲרִיצוּ בְּקֹדֶשׁ.
וְקוֹל בְּנֵפֵי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.
בְּקוֹל מַיִם רַבִּים בְּקֹדֶשׁ.
וְקוֹל אוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ.
לְעַמְתָּם | מְנַשְׂאִים
בְּקֹדֶשׁ. קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל
בְּקֹדֶשׁ. וְקוֹל דְּמָמָה רַבָּה
בְּקֹדֶשׁ. קוֹרְאִים זֶה לְזֶה.
וְשׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה. וְנִרְשָׁים
זֶה מִזֶּה. וְזֶה לְעַמַּת זֶה.
וְזֶה בְּנִגְדֵי זֶה. וְזֶה מִיֵּד
זֶה. מִזֶּה וּמִזֶּה. מְשַׁלְּשִׁים
בְּשְׁלוֹשׁ קֹדֶשׁ:

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

ק"ו קֹדֶשׁ | קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ

יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חו"א בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֲזָק מְשַׁמְעִים קוֹל
מְתַנַּשְׂאִים לְעַמַּת שָׂרָפִים לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ:

ק"ו בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן מִמְקוֹמָהּ מִלְּבָנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ מְתֵי תִמְלוֹךְ
בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מַלְכוּתָךְ כְּדָבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי
עִירָךְ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

קו"ה יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֹלָהּ וּלְנֶצַח נְצָחִים קִדְשָׁתָךְ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אֲתָה בַחֲרָתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיִרְבְּתָנוּ מִלְּבָנוּ
לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁפָתוֹת לְמִנְחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם (הַשְּׁבִיט הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצְוֹת
הַזֶּה. זְמַן חַרוּתָנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכָּר זְכוֹרֵינוּ וּפְקוּדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְמוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד.
וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בוֹ לְמוֹבָה. וּפְקוּדָנוּ בוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר
יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַבְרַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכָנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֵן חֶלְקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
שִׁבְעֵנוּ מִמוֹבָה וְשִׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְמַהֲרָ לָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת
וְהַנְּחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שְׁבִיט ו)
מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִיט ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב אֶת־
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל

בְּרָצוֹן . וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . וְתִחַזְּנָה עֵינֵינוּ
בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים דרכנו

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
” אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל בְּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל-שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
כִּן תַּחֲנוּנוּ וְרַחֲמֵינוּ וְתִאַסְּפֵנוּ
בְּלִיַּוְתָנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ מִזְדִּים לְךָ
בְּרוּךְ אַל תַּחֲדָאוֹת :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר
חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ . אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוֹדָשׁ לְךָ וְעַל גִּסְף שֶׁבְּכָל יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גְּבֻלֵינוּ וְעַל גְּבֻלֵינוּ וְעַל גְּבֻלֵינוּ
עַת עַרְב וּבִקְר וְצַהֲרִים . הַמּוֹב כִּי לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ
חֲסָדֶיךָ מִעוֹלָם קִיַּיְנוּ לְךָ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סְלָה וְיִהְלָלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשׁוּעַתָנוּ וְעִזְרַתָנוּ סְלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ גָּאֵה לְהוֹדוֹת :

חַן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה
עַל-יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַחֲרָן וּבְנָיו בְּהַגִּים עִם קְדוּשֶׁיךָ בְּאָמֹר :
” בְּרַכֶּךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִתְנֶךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם :

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבְרַכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ . כִּי בְּאֹר
פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד . וְצַדִּיקָה
וּבְרַכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

ואמ"כ חוורים סלל זרילונ .